

Abstrakt

Bakalářská práce si klade za cíl porovnat dva různé přístupy k výuce anglické gramatiky – induktivní a deduktivní. Deduktivní metoda se běžně využívá v tradiční výuce jazyka. Žákům/studentům jsou nejprve podány metalingvistické informace o cílovém gramatickém jevu, po kterých následuje jeho procvičování. Druhá metoda využívá induktivní uvažování – žákům/studentům jsou poskytnuty texty, ve kterých se gramatický jev vyskytuje. Z těch pak vytváří hypotézy ohledně pravidel týkajících se jeho použití. Práce popisuje kvaziexperimentální studii, která byla provedena s 25 českými gymnaziálními studenty s cílem zjistit, který z přístupů je přínosnější. Dalším účelem studie je porovnání dat z jazykového korpusu jakožto učebního materiálu oproti vymyšleným příkladovým větám v jazykové učebnici. Práce si jako cílový jazykový jev vybrala neurčitý člen.

Teoretická část je rozdělena do několika sekcí. Začíná pojednáním o pravidlech použití neurčitého členu a využívá u toho gramatiky *A Comprehensive Grammar of the English Language* a *Mluvnice současné angličtiny na pozadí češtiny* jako hlavní zdroje. Druhá sekce popisuje neurčitý člen jako lingvistický jev v rámci výuky angličtiny a osvojování druhého jazyka. Dále probírá téma explicitnosti a implicitnosti v učení jazyka a znalostí o něm, stejně tak jako roli a efektivnost instrukce v jazykové výuce. V sekci, která se soustředí na výuku gramatiky, se práce zabývá především rozdíly mezi indukci a dedukcí. Poslední kapitola teoretické práce pojednává o jazykových korpusech a různými způsoby toho, jak je lze zařadit do běžné výuky. Analytická část uvádí metodu kvaziexperimentální studie a její výsledky. Statistická analýza ukázala, že studenti, kteří postupovali podle indukční metody, si vedli značně lépe. Musíme však vzít v potaz sníženou interní validitu studie, která je způsobená jak její kvaziexperimentální povahou, tak velikostí zkoumaného vzorku.